

som her er foreslaaet, skal laane sine Penge af Drefundsfondet.

Tiemroth: Jeg skulde ikke have taget Ordet ved Sagens nærværende Behandling, naar det ikke var, fordi jeg endnu engang vilde henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, hvor stor en Nytte det vilde være, naar der kunde udstedes rentebærende Creditbeviser paa een Maaned, da disse da vilde gaae som Penge, og da de naturligviis vilde kunne udstedes med en saadan Hurtighed, at de vilde være til Disposition strax, saasnart Lovudkastet var vedtaget, idetmindste meget kort efter, og at der i den Tid, som vil forløbe, i de 3 Uger, der ville hengaae, inden Pengene vilde være til Disposition, vil kunne indtræffe mange Ulemper, som kunde have været afværget ved saadanne Midler. Saadanne Creditbeviser ere vistnok ikke rede Solv, men de vilde dog i en temmelig betydelig Grad ganste kunne tjene som rede Solv, nemlig naar det kun var paa en meget kort Tid. Da den ærede 2den kjøbenhavnske Rigsdagsmand (N. Hage) ikke har omtalt dette, har jeg ikke troet at kunne lade denne 3die Behandling af Sagen gaae hen uden at berøre det.

N. Hage: Det ærede Medlem har atter og atter henpeget paa en Forholdsregel, som jeg for længere Tid siden, strax da denne Krisis begyndte, har taget mig den Frihed ved et offentlig Møde udenfor denne Sal at fremsætte. Mine Udtalelser fandt dengang ikke en saadan Understøttelse, at den kunde foranledige Regjeringen til at tage denne Sag under en saa alvovlig Overtøelse, som den vist ellers vilde have gjort. Jeg kan nu ikke nægte, at jeg fra de samme Folk, som dengang modsatte sig mit Forslag, senere har hørt et stærkt Duffe udtalt om, at det dog maatte blive sat igjennem, men da mit Forslag dengang faldt, har jeg ikke senere villet optage det, uden i Forveien at have forfikkret mig om, at en Lov i den Retning, selv om Thinget vedtog den, vilde faae Regjeringens Sanctio. Jeg har ikke kunnet forfikkre mig derom, og derfor har jeg undladt det. Det lærde Medlem for

Svendborg Amts 4de Valgkreds (Schiern) har sagt, at han fandt det for haardt, at Kongeriget skulde laane disse Midler af Drefundsfondet paa den Maade, som er foreslaaet, en Maade, som tildeels er os ubekendt, og det er noget af det Haardeste derved; men det allerhaardeste er dog, at vi faae disse Penge saa silbig; thi, dersom det var sleet tidligere, havde Regjeringen tidligere været istand til af Monarchiet at faae den Hjælp, som Kongeriget trænger til, saa kunde store Ulykker og stor Fortræd været afværget. Jeg kan ikke lade denne sidste Behandling gaae hen, uden endnu at gjøre opmærksom paa, at Folkethinget, vel vidende, at det her voterer en Lov under ganste andre Omstændigheder end enhver anden Lov, der ellers bliver vedtagen, idet det nemlig ikke her faaer meddeelt Alt, hvad det ellers har Krav paa, desuagtet paa Grund af Omstændighederne, og for at bidrage Sit til hurtig Hjælp, hvor der trænges til Midler, gaaer ind paa Udcastet. Lader os ikke tage det som et Præcedens for et efterfølgende Tilfælde; der er her ikke Tid til at modsatte sig Sagen, og vi maae, som jeg allerede har bemærket, give efter og finde os i de meget haarde Vilkaar, der her forlanges af os. Kunne Midlerne endnu komme til nogen Nytte, da skal det glæde mig; men jeg er overbevist om, at, dersom de vare komne tidligere, vilde de i en mange Gange højere Grad have gjort den Nytte, som de nu vilde gjøre.

Winther: Naar jeg ikke har stillet noget Endringsforslag til denne Sags 3die Behandling, saa er det, fordi der jo har været en saa knap Tid, at jeg ikke har kunnet raadsføre mig med kyndige Mænd, og, fordi jeg desuden har indseet, at det ikke vilde nytte Stort efter den Afstemning, der før fandt Sted. Jeg kan derfor, da jeg paa ingen Maade tør saaledes vedblivende give min Stemme til de forskjellige Love af denne Art, som komme frem, ihvorvel jeg meget ønsker, at der skal gøres Noget i den omhandlede Retning, ikke stemme for en saadan Lov, naar der i saa store og vigtige Pengeanliggender gives Regjeringen en saa ubegrændset Handlfrighed. Ihvormeget jeg end kan ønske, at